

Kapten *J. N. Isaksen* har i bref till friherre Nordenskiöld meddelat följande:

Den 21 april seglade jag från Tromsö och kom den 28 tre mil öster om Sviatojnos. Här mötte jag iskanten, som sträckte sig ungefär i norr och söder samt bestod af tätt sammanpackad flakis och sörja. Inne i Hvita hafvet fans deremot då ingen is. Jag seglade fram och tillbaka längs iskanten och fångade då och då några sälar. Vinden blåste ständigt från NO med enstaka snöbyar, och temperaturen varierade mellan -4° och -5° C. Den 4 maj hade isen kommit vester ut så långt, att den låg ut från Nagelön. Då vinden ständigt blåste från isen, dref denna allt jemt vester ut, men blott i lösa strimlor. Jag följde isen och fångade säl, som vissa dagar träffades i stor mängd. Den 19 maj var isen utanför Sjuöarna, hvarest jag fångade de sista sälarna; jag hade då omkring 1000 stycken. Vinden var fortfarande NO, och jag satte nu kursen hemåt och ankom till Tromsö den 26 maj.

Då jag på 28 år ej varit hemma någon sommar, reste jag icke sjelf å nyo ut med »Pröven», utan tog en annan skeppare och sände honom med fartyget till Spetsbergen. Han afseglade från Tromsö den 17 juni och kom den 25 i samma månad under Sydkap. Här mötte han is, som bestod af ett tätt bälte omkring 3 mil bredt, hvilket låg från Sydkap norr ut längs landet. Från nämnda tid till den 1 juli seglade Pröven med svag SV vind norr ut längs isens vestra kant, men kunde icke tränga igenom densamma, förr än man kom till

Röde bay. Här gick man till ankars för några timmar den 1 juli. Från denna dag till den 8 juli seglade man fram och tillbaka mellan någorlunda fördelad is och kom sålunda in emot Verlegen Hoek, hvar emot det ej lyckades att komma in i Hinlopen, ej heller i Brandwine bay. Pröven måste, då isen började att packas allt mera till sammans, gå till ankars i Mosselbay i sällskap med fyra andra jakter från Tromsö, nämligen »Bernhardine» skeppar N. Jonsen, »Lyna» skeppar O. Sevalse, »Fidensia» skeppar G. Larsen, och »Tvende Brödre» skeppar J. Kjelsen. Alla dessa fartyg blefvo här inspärrade af packis till den 11 augusti. De tre sistnämnda förliste totalt genom ispressning den 20, 21 och 22 juli, hvarvid manskap, fångst och inventarier bergades af Pröven och Bernhardine, hvilka begge öfverstodo pressningen och undgingo förlisning. Då isen omkring den 11 augusti skingrade sig så mycket, att de båda jakterna sluppo lösa, begaf Bernhardine sig på hemväg, medtagande större delen af det förlista manskapet m. m., hvaremot Pröven seglade in till Wijde bay och trakterna deromkring för att söka efter fångst, men tät is och storm från åtskilliga kanter samt snötjocka omöjliggjorde hvarje fångstförsök. Man fick endast några renar, som skötos i Wijde bay och på Renlandet. Förbi Verlegen Hoek och in emot Brandwine bay var det omöjligt att komma för is. Den 10 september var isdriften vid Norskön, och snön på landet var omkring 1½ fot tjock. Skepparen berättar, att han från fjellet icke kunde se öppet vatten i riktning åt Nordostlandet. Han begaf sig sistnämnda dag på hemväg under nordlig storm och snöyra och ankom till Tromsö den 19 september med obetydlig fångst.